

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МЕХАНІКО-ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ
ОДЕСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

VIII НАУКОВО-МЕТОДИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

***«Роль коледжів та професійних училищ
у здобутті вищої освіти»***

Збірник тез доповідей

Одеса
2021

СКЛАД ОРГКОМІТЕТУ КОНФЕРЕНЦІЇ

Голова:

Трішин Федір Анатолійович проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи, к.т.н., доцент

Заступник голови:

Лукіяник Олександр Григорович в.о. директора Механіко-технологічного фахового коледжу ОНАХТ

Члени оргкомітету:

Дец Надія Олександрівна директор Навчального центру організації освітнього процесу ОНАХТ, к.т.н., доцент

Ланженко Любов Олександрівна начальник Навчально-методичного відділу Навчального центру організації освітнього процесу ОНАХТ, к.т.н., доцент

Глушков Олег Анатолійович директор Фахового коледжу нафтогазових технологій, інженерії та інфраструктури сервісу ОНАХТ

Єпур Ольга Сергіївна директор Фахового коледжу промислової автоматики та інформаційних технологій ОНАХТ

Іванова Лілія Вікторівна директор Одеського технічного фахового коледжу ОНАХТ

Секретар оргкомітету:

Кириллова Тетяна Юріївна Заступник директора з навчально-методичної роботи Механіко-технологічного фахового коледжу ОНАХТ

НАПРЯМИ РОБОТИ КОНФЕРЕНЦІЇ:

1. Організація освітнього процесу в умовах дистанційного та змішаного навчання
2. Сучасні вимоги до оцінювання якості освіти
3. Інноваційні методики викладання в освітньому процесі
4. Кадрова політика фахових коледжів: шляхи удосконалення якості освіти
5. Сучасна профорієнтаційна робота: реалії та шляхи покращення

загальним ходом психічного розвитку на розвиток емоцій впливають всі структурні компоненти психіки. Парадигма системного підходу розглядається з позиції закономірностей системного цілого і взаємодії його частин. Цей підхід дозволяє вивчати розвиток ЕІ як процес, що складається з різних взаємозалежних елементів.

Підготовка майбутніх фахівців у сучасному світі стикається з проблемами сьогодення, пов'язаною з подальшим працевлаштуванням відповідного рівня в умовах роботизації та комп'ютеризації виробництва, загальної залежності від віртуальної квазікомунікації. Вирішення цього питання пов'язують з розвитком ЕІ в процесі навчання у закладах освіти, що дозволить майбутньому фахівцю реалізувати себе в системі «людина-людина», бути готовим до вирішення завдань творчих, креативних та нових.

Література та джерела

1. Закон України «Про фахову перевищу освіту». Чинний від 06.06.2019р. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2745-19#Text>.
2. Бреус Ю. Эмоциональный интеллект как личностный ресурс профессионального становления представителей социномических профессий / Ю.Бреус // SOCIETY, INTEGRATION, EDUCATION. Proceedings of the International Scientific Conference. – Rezekne, 2014. – V. I. – p.65-74.
3. Кокун О.М. Психологія професійного становлення сучасного фахівця: Монографія. – К.: ДП «Інформ.-аналіт. агентство», 2012. – 200 с.

СУЧАСНІ ВИМОГИ ДО ОЦІНЮВАННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ

Паніот Л.М., викладач другої кваліфікаційної категорії, ВСП «ФКПАІТ ОНАХТ»

«Якість вищої освіти» є цілісним поєднанням таких термінів, як «якість», «освіта», «вища освіта», «якість освіти». Для того, щоб отримати чітку концептуальну картину-тло нашого дослідження, зробимо спробу проаналізувати ці поняття, застосувавши так званій «контекстуальний методологізм». Відзначимо, що «класичний методологізм» передбачає існування універсальних і повсякчас значимих методів і правил наукового дослідження; натомість «контекстуальний методологізм» ставить правила у залежність від контексту дослідження.

Освіта - це соціальний інститут, «за допомогою якого здійснюється передача культур, спадщини (професійних знань та умінь, моральних цінностей та ін.) від одного покоління до іншого, а також соціалізація індивіда і підготовка його до оволодіння різними соціальними ролями»; «освіта - не лише спеціалізована діяльність, але й соціальний інститут. І, як кожна соціальна інституція, вона характеризується багатовимірністю - економічно-фінансовою, політичною, світоглядною»; освіта - це комплексне педагогічне явище, «яке інтегрує в собі навчання, виховання і цілеспрямований розвиток людини як особистості», що «має безліч характеристик, одночасно включаючи:

- принципи (концепції, парадигми, моделі та ін.);
- засоби (величезна мережа закладів);
- методи (найрізноманітніші операційні дії для досягнення максимального результату мінімальними зусиллями);
- процес (реальний перебіг отримання сутнісної частини освіти, організація якого повинна враховувати нововідкриті закони діяльності людського мозку сучасні характеристики того емоційно-інформаційного поля, в якому зростають підростаючі покоління);
- результати - усе те, що необхідно засвоїти, виходячи зі стін навчального закладу, і використовувати в практичній діяльності»;
- освіта - це «суспільний процес (діяльність, інституція) розвитку і саморозвитку особистості, пов'язаний з оволодінням соціально значущим досвідом, втіленим у знаннях, вміннях, навичках творчої діяльності, чуттєво-ціннісних формах духовно-практичного освоєння світу.

Щодо вищої освіти, то її характерними ознаками, порівняно з іншими освітніми та науковими системами, є «єдність соціального, культурного, економічного та наукового середовища, яке на основі системності та взаємодії формує певний інтегральний модернізаційний результат, що виявляється у процесах удосконаленого відтворення суспільства»; «для вищої освіти показовим є системне відтворення на високому інтелектуальному і культурному рівнях одночасно всіх елементів процесу набуття, відновлення і продукування знань: джерела знань (науки), носія знань (викладача), об'єкта та суб'єкта знань (студента)».

Подані вище визначення дають змогу виділити декілька основних аспектів (контекстів) «прикладання» поняття якості до освіти:

- якість освіти як соціального інституту,
- якість освіти як педагогічного явища,
- якість освіти як суспільного процесу,
- якість освіти як процесу суб'єкт-суб'єктної взаємодії,
- якість освіти як загально-цивілізаційного феномену,
- якість освіти як соціокультурної системи,
- якість освіти як єдності соціального, культурного, економічного та наукового середовища.

Усі названі аспекти можуть стати окремими складовими філософського аналізу якості вищої освіти.

Осмислення поняття «якісна освіта» має відбуватись також із урахуванням тих суперечностей, які характерні сьогодні для більшості освітніх систем: інформаційне перенасичення змісту освіти і неадекватність зусиль з боку вищих органів управління освітою щодо систематизації та стандартизації накопичених знань; поглиблення розриву між тим значенням, яке має освіта для соціуму інформаційної доби, та компетентністю, реальним професіоналізмом безпосередніх носіїв соціального знання - вчителів і педагогів; загострення відносин «покоління - спадщина», посилення суперечності між об'єктивно необхідним відтворенням і новими соціальними реаліями.

Якість вищої освіти - це якість освіти періоду становлення нового інформаційного суспільства, що, безумовно, потребує нової філософії освіти, «адже саме їй під силу розглянути та осмислити сутність та природу всіх явищ у освітньому процесі: онтологію, логіку, аксіологію, етику, методологію та ідеологію освіти», а отже, і її якості.

Існують різноманітні підходи до визначення якості освіти. Розуміючи освіту як соціально-педагогічний процес і розглядаючи її якість як сукупність характеристик цього процесу, В. Воротілов та Г. Шапоренкова виділяють тринадцять підходів до визначення якості освіти:

- інтуїтивно-емпіричний (досвід та інтуїція людини);
- формально-підзвітний (рівень успішності тих, хто навчається);
- психологічний (рівень вихованості та навченості);
- процесуальний (оцінка стану навчального процесу);
- результуючий (оцінка результату педагогічної діяльності освітнього закладу);
- комплексний (зовнішня експертиза матеріальної бази, кадрового складу, програм, форм і методів роботи і таке інше);
- багатопараметричний (оцінка діяльності закладу на основі внутрішньосистемних параметрів);
- методологічний (співвідношення результату з заданими цілями);
- інтегрований (введення категорій, що носять інтегрований характер - компетентність, грамотність, освіченість);
- особистісно-орієнтований (розвиток особи того, хто навчається);
- соціальний (ступінь задоволення індивідуального і суспільного споживача);
- кваліметричний (вимірювання показників за параметрами).

Серед інших поширених в літературі трактувань якості освіти зустрічаємо такі: «відповідність навчально-дисциплінарної динаміки формам культурної інституційної практики»; інтегральна характеристика системи освіти, що відображає ступінь відповідності реальних освітніх результатів, що досягаються, нормативним вимогам, соціальним і особистісним очікуванням»; поняття, яке охоплює три важливі складові: якість учбово-методичної бази, якість педагогічних кадрів та професорсько-викладацького складу, якість об'єкта навчання (рівень підготовки фахівців, здатних до ефективної професійної діяльності); складна філософська, економічна і соціальна категорія, на основі якої формується освітня політика, що здійснюється керівництвом вищого навчального закладу у відповідності з накресленими цілями і завданнями. Вона включає якість навчальної, виховної, наукової, фінансово-економічної, господарчої, зовнішньої, управлінської діяльності вищих закладів освіти» (підкреслено мною - М.К.).

Є.Ю. Владимирська вважає, що «якість освіти» за своїм змістовим наповненням надзвичайно ємне і стосується не лише освіти, а й різних соціокультурних чинників та факторів, поза впливом яких освіта не існує, існувати й розвиватися не може», «це задоволення потреб не так держави і не

лише її, а передусім запитів самої людини». Саме таке розуміння якості освіти вважаємо найбільш вдалим і таким, що відповідає необхідності поглиблення людиноцентричності в сучасній вищій освіті України.

Список використаних джерел

1. Андрущенко Т.В. Соціокультурний вимір освіти. // Вища освіта України. - 2004. - №4 (14), додаток. - С. 47- 48.
2. Болотов В.А. О построении общероссийской системы оценки качества образования // Вопросы образования. - 2005. - №1. - С. 5-10.
3. Борисенков В.П. Стратегия образовательных реформ в России (1985-2005 гг.) // Педагогика. - 2006. - №7. - С. 3-17.
4. Ветрова А.А., Музыченко Р.В. Рейтинговая методика оценки в основе мониторинга и управления качеством образования // Высшее образование сегодня. - 2005. - №7. - С. 8-10.
5. Владимирська Євгенія. Якість освіти як філософія та педагогіка розуміння доцільного// Вища освіта України.- 2006.- №1.- С. 108-113.
6. Воротилов В., Шапоренкова Г. Анализ основных подходов к определению качества образования // Высшее образование в России. - 2006. - №11. - С. 49-51.

ЗДОРОВ'Я ЯК РЕСУРС ПРОФЕСІЙНОЇ КАР'ЄРИ

**Пегусова Л.А., викладач першої кваліфікаційної категорії,
ВСП «ФКПАІТ ОНАХТ»**

Світ увійшов у період дуже бурхливих економічних і технологічних змін. На сьогоднішній день в українських коледжах навчається близько чотирьохсот тисяч студентів і працює до сорока п'яти тисяч педагогів. Потужна система щорічно готує понад сто тисяч фахівців середньої ланки, багато яких зразу стають до роботи, а чимала частина продовжує навчання у закладах вищої освіти.

Відчутно зростає питома вага орієнтації студентів на здобуття освіти і професій, актуальних і потрібних малому і середньому бізнесові, місцевим громадам тощо.

Соціально-економічні трансформації, що відбуваються в Україні, підвищують вимоги не лише до фахової підготовки майбутніх робітників, але й їхньої здатності до самореалізації у професійній діяльності, прийняття рішень щодо подальшого професійного розвитку, наявності адаптаційних навичок в умовах ринку праці тощо. Неналежна підготовленість, у тому числі психологічна, до професійної діяльності негативно впливає на здатність молоді:

- успішно адаптуватися до мінливих умов динамічного ринкового середовища;
- планувати професійну кар'єру;
- особистісно зростати.

Сьогодні саме у коледжах готують фахового молодшого бакалавра. Тобто, коледжі є першою сходинкою, яка значно підвищує рівень підготовленості

Цифрові інструменти для ефективного управління навчальним процесом	
<i>Ю.В. Воронкова – викладач, ВСП «ОТФК ОНАХТ»</i>	36
Ефективна цифрова взаємодія зі студентами в умовах дистанційного навчання	
<i>А.Є. Ділова, викладач першої категорії, ВСП «МТФК ОНАХТ»</i>	38
Цифрова взаємодія із студентами в умовах дистанційного навчання	
<i>А.О. Ряба, викладач, ВСП «ОТФК ОНАХТ»</i>	39
Досвід роботи зі студентами і курсу фахової передвищої освіти на заняттях Всесвітньої історії	
<i>Поплінська І.Б., викладач другої кваліфікаційної категорії, ВСП «ФКПАІТ ОНАХТ»</i>	42
Організація виховної роботи в умовах дистанційного навчання у коледжі	
<i>О.М. Кічук, заст. директора з виховної роботи, викладач-методист вищої категорії, О.Г. Лукіяник, в.о.директора, викладач другої кваліфікаційної категорії, ВСП «МТФК ОНАХТ»</i>	44
II. СУЧАСНІ ВИМОГИ ДО ОЦІНЮВАННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ	
Якість фахової передвищої освіти (точка зору, тема для роздуму та пропозицій)	
<i>Ю.Б. Кабаков, голова ГО "Українська асоціація досконалості та якості", Н.В. Онофрейчук, викладач вищої кваліфікаційної категорії, ВСП «ФКПАІТ ОНАХТ»</i>	46
Розвиток емоційного інтелекту здобувачів освіти як запорука професійного становлення	
<i>Т.О. Ковальська, завідувач навчально-виробничої практики, викладач другої кваліфікаційної категорії, М.В. Данилова, заступник директора з виховної роботи, викладач другої кваліфікаційної категорії, ВСП «ФКПАІТ ОНАХТ»</i>	48
Сучасні вимоги до оцінювання якості освіти	
<i>Л.М. Паніот, викладач другої кваліфікаційної категорії, ВСП «ФКПАІТ ОНАХТ»</i>	50
Здоров'я як ресурс професійної кар'єри	
<i>Л.А. Пегусова, викладач першої кваліфікаційної категорії, ВСП «ФКПАІТ ОНАХТ»</i>	53
III. ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ	
Інноваційні методики викладання в освітньому процесі	
<i>Ю.О. Гаврилюк, викладач кваліфікаційної категорії "спеціаліст", ВСП «ФКПАІТ ОНАХТ»</i>	56